

ಸಿದುವ ಅಭಿರುಚಿ ಬೆಳೆಸುವ...

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ

ಘೋಷಣೆ: ವಚನಶ್ರೀ ಹೊಂಬಳ, ಧ್ವನಿ ಬಳಗ

ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆ - ಕವನಗಳನ್ನು
ನೀವೂ ಓದಿರಿ;
ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಓದಿ ಹೇಳಿರಿ.

ಧ್ವನಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ
Dhwani Educational Resource Centre

ನವೆಂಬರ್ - ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೦೨೪-೨೫

ಪೂರಣ ಯೋಜನೆ

Poorana 2024-25 Project
is Supported by Many
Individual Donors

ಸದಾಶಯ

ಪ್ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳೇ,

ಓದುವ ಅಭಿರುಚಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುವ 'ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ' ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವರಚಿತ ಕಥೆ - ಕವನಗಳು, ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಅನುವಾದ ಕೂಡ ಇವೆ.

ನಮ್ಮನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅರಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಲಿ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸದಾಶಯ.

ಪ್ರತಿ ಕಥೆಯ ಕೊನೆಗೆ ಆಕರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಓದಲು ಯತ್ನಿಸಿ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪವನ್ನು ಸವಿದ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಸಂತಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧನ್ಯವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ...

- ಧ್ವನಿ ಬಳಗ

ಈ ಸಲದ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ...

ಕಥೆಗಳು

1. ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿ ಅಶೋಕ (ಆಯ್ದು ಭಾಗ)
- ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ - 20
2. ಓದುಗರಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಯಸುವ ಕಥೆ!
ಅನು: ಶಿಹೊಂ - 36
3. Zen Story
- Arthur Dobrin - 40

ನಾಟಕದ ಆಯ್ದು ಭಾಗ

1. ಮೋಡಣ್ಣನ ತಮ್ಮ
- ಕುವೆಂಪು - 04

ಕವನಗಳು

1. ಬೆಳಗು ಬಾ ಪ್ರಣತಿಯ
- ರೇಷ್ಮಾ ಕಂದಕೂರ - 18
2. ಮನುಜಮತ ವಿಶ್ವಪಥ
- ಡಾ. ಮಹೇಂದ್ರ ಕುರ್ಡಿ - 34

ಮೋಡಣ್ಣನ ತಮ್ಮ

(ಆಯ್ದ ಭಾಗ)

– ಕುವೆಂಪು

ಕುವೆಂಪು ಅವರ
'ಮೋಡಣ್ಣನ ತಮ್ಮ'
ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕದ
ಆಯ್ದ ಭಾಗವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

[ವನದೆಡೆ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತ
ಬಂದು, ನೀಲ ಗಗನದ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಮಂದಸ್ಥಿತನಾಗಿ
ಸಂತೋಷವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ
ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಡವನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ.]

ಹಡುಗ

ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ,
ನಾನೂ ಬರುವೆನೊ ಕೈ ನೀಡಣ್ಣಾ !

ಮೋಡ

[ಮೇಲಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತದೆ.]

ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ ! ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ !
ಅವ್ವನು ಬೈವಳು ನೀ ನೋಡಣ್ಣಾ !

ಹುಡುಗ

ನಿನ್ನನು ನೋಡಲು ನಾ, ಮೋಡಣ್ಣಾ,
ನನ್ನೀ ಜನ್ಮವ ನಿಂದಿಪೆನಣ್ಣ.
ಬಲು ಸಂತೋಷದಿ ತೇಲುವೆಯಣ್ಣ ;
ಬಳಲದೆ ಆಟವನಾಡುವೆಯಣ್ಣ.
ಮಿಂಚಿನ ಬಳಿಯೇ ನೀನಿರುವೆ ;
ಮಿಂಚಿನ ಬಳಿಯನೆ ಧರಿಸಿರುವೆ.
ಗುಡುಗಿನ ಸಂಗಡ ಆಡುವೆ ನೀನು
ಗುಡುಗಾಟವ ಆಡುವವೊಲು ನಾನು.
ದೂರದ ಗಿರಿಗಳ ಏರುವೆ ನೀನು ;
ದೂರದ ಪುರಗಳ ನೋಡುವೆ ನೀನು;
ಎಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಎಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ,
ನಾನೂ ಬರುವೆನೊ ಕೈ ನೀಡಣ್ಣಾ !

ಮೋಡ

ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ! ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ !
ಅವ್ವನು ಬೈವಳು ನೀ ನೋಡಣ್ಣಾ !

[ಹುಡುಗನು ನಿರಾಶನಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ
ಗಿರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅದರ ಸಹಾಯವನ್ನು
ಬೇಡುತ್ತಾನೆ.]

ಹುಡುಗ

ಏ ಗಿರಿಯಣ್ಣಾ, ನೀ ಹೇಳಣ್ಣಾ :
ನೀನಾಡುವುದನು ಮನ್ನಿಪನಣ್ಣಾ!
ಗೆಳೆಯನು ನಾ ನಿನಗಲ್ಲವೆ, ಅಣ್ಣಾ?
ಅಲೆಯೆನೆ ನಿನ್ನೊಡನನುದಿನವಣ್ಣಾ?
ಉದಯವ ನಿನ್ನೊಡನನುದಿನ ಕಳೆದೆ ;
ಹೃದಯಾನಂದವ ನಿನ್ನಿಂ ತಳೆದೆ.
ಊದಿದೆ ಕೊಳಲನು ನಿನಗಾಗಿ !
ಕೂಗಿದೆ ಎನ್ನನು 'ತಮ್ಮಾ' ಎಂದು,
ಕೂಗಿದೆ ನಿನ್ನನು 'ಅಣ್ಣಾ' ಎಂದು.
ನನ್ನನು ಅಣಕಿಸಿ ಕೂಗಲು ನೀನು
ನಿನ್ನಂ ಕ್ಷಮಿಸಿದೆ ಬೈಯದೆ ನಾನು.

ಅಂದಿನ ಗೆಲೆತನವಿನ್ನೂ ಉಂಟು,
ಎಂದಿಗು ಹೋಗದು ಹಿಂದಿನ ನಂಟು.
ಏ ಗಿರಿಯಣಾ, ಏ ಗಿರಿಯಣಾ,
ನೀ ಹೇಳಣ್ಣಾ ; ಮನ್ನಿಪನಣ್ಣಾ !

[ಎಂದು ಗಿರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತೇಲುವ
ಮೋಡವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾತರನಾಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ.]

ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ,
ನಾನೂ ಬರುವೆನೂ ಕೈ ನೀಡಣ್ಣಾ !

[ಹುಡುಗನು ಅಳುಮೊಗನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಗಿರಿ
ಹುಡುಗನ ಪರವಾಗಿ ಮೋಡಣ್ಣನಿಗೆ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ.]

ಗಿರಿ

ಎಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಬಾಲಕ ಸಣ್ಣ :
ಪಾಪಾ, ಹೋಗಲಿ ; ಕರೆದೊಯ್ಯಣ್ಣ !
ಶರಧಿಯ ನೀರನೆ ಹೊರುವಾ ನಿನಗೆ
ಕಿರಿಯವನಿವನತಿ ಭಾರವೆ, ಅಣ್ಣಾ?

ಸಿಡಿಲನು ಮಿಂಚನು ಆಳುವೆ ನೀನು
 ಹುಡುಗನ ಆಳುವುದಸದಳವೇನು?
 ರೈತರ ನಿಂದೆಯ ಸೈರಿಪ ನೀನು
 ತಾಯಿಯ ದೂರನು
 ಹೊಂದಿದರೇನು?
 ಎಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ ; ಬಾಲಕ ಸಣ್ಣ :
 ಪಾಪಾ, ಹೋಗಲಿ ; ಕರೆದೊಯ್ಯಣ್ಣಾ !

[ಗಿರಿಯ ನುಡಿಯನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಮೋಡ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಕೋಪದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಗಿರಿಯನ್ನು
 ಸಂಭೋಧಿಸುತ್ತದೆ.]

ಮೋಡ

ಎಲೆ ಗಿರಿಯಣ್ಣಾ, ನಿನಗೇನಣ್ಣಾ ?
 ಕುಳಿತುಪದೇಶವ ಮಾಡುವೆಯಣ್ಣಾ !
 ಅಣುಗನ ನುಡಿಗಳ ಆಲಿಸಿ ನೀನೂ
 ಅಣುಗುವಚನಗಳ ಹೇಳುವಿಯೇನು ?
 ಹತ್ತು ಕಡಲುಗಳ ಹೊತ್ತರು ನಾನು
 ಎತ್ತೆನು ಬಾಲಕನೋರ್ವನ, ಕೇಳು.

ಸಿಡಿಲು ಮಿಂಚುಗಳನಾಳಲು ಬಲ್ಲೆ ;
ಹುಡುಗರನಾಳುವುದಾದರೆ ಒಲ್ಲೆ !
ರೈತರ ಗುಂಪೇ ಬೈದರು ಸೈರಿಪೆ ;
ತಾಯಿಯ ಶಾಪವ ಸೈರಿಸೆ ನಾನು!
ಎಲೆ ಗಿರಿಯಣ್ಣಾ, ಎಲೆ ಗಿರಿಯಣ್ಣಾ,
ನಿನಗೇಕಣ್ಣಾ? ಸುಮ್ಮನಿರಣ್ಣಾ !

[ಗಿರಿ ಖಿನ್ನವದನದಿಂದ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿ
ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮೋಡವನ್ನು
ಬೇಡುತ್ತಾನೆ.]

ಹುಡುಗ

ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ,
ನಾನೂ ಬರುವೆನೋ, ದಮ್ಮಯ್ಯಣ್ಣಾ !
ಬಾ, ಬಾ ಕೊಡುವೆನು ಬಾಳೆಯಹಣ್ಣು.
ಏನನು ಮಾಡಿದೆ ನಾ ನಿನಗಣ್ಣಾ ?
ಒಂದೇ ದಿನವೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವೆ ;
ತೊಂದರೆ ಕೊಡೆನೆಂದಾಣೆಯನಿಡುವೆ.
ದೂರದ ಹುಡುಗರನಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿಹೆ ;
ಊರಿನ ನನ್ನನೆ 'ಬೇಡಾ' ಎನ್ನುವೆ !

ಕೊಡೆಯನು ತರುವೆನು, ಕಂಬಳಿ ತರುವೆನು,
ಹಾಸಿಗೆ ಹೊದಿಕೆಯನೆಲ್ಲಾ ತರುವೆನು!
ಒಂದೇ ದಿನವೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವೆನು ;
ಮುಂದಿನ ದಿನವೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆನು!

ಹೊತ್ತುದ ಹುಲಿಗಳ ಕಂಡಿಹೆನು;
ಹೆತ್ತುದ ಭೀಕರ ರಕ್ಕಸರ !
ಪುರಗಳ ನಿನ್ನೊಳು ಕಂಡಿಹೆನು;
ಕುರಿಗಳ ಹಿಂಡನು ಕಂಡಿಹೆನು ;
ಹೊಳೆಗಳ ತೊರೆಗಳ ಕಡಲುಗಳ ;
ನಲಿದಾಡುವ ದಟ್ಟಡವಿಗಳ !
ಇಂತಿರೆ ನಿನ್ನೀ ಮಹಿಮೆಯು, ಅಣ್ಣಾ,
ಚಿಂತೆಯದೇತಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯೆನ್ನ !
ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ,
ನಾನೂ ಬರುವೆನೊ, ಕೈ ನೀಡಣ್ಣಾ !

ಮೋಡ

ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ ! ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ !
ಅವ್ವನು ಬೈವಳು ; ನೀ ನೋಡಣ್ಣಾ !

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಹಾಲನು ಕೊಡುವರು,
 ಮೈಯನು ತೊಳೆವರು ನಿನಗಾರಣ್ಣಾ ?
 ಅತ್ತರೆ ನಿನ್ನನು ಸಂತಸ ಪಡಿಸಲು
 ಹೆತ್ತವರಿಲ್ಲದೆ ಆಗದು, ಅಣ್ಣಾ !
 ನೀ ಬೇಕಾದುದ ಹೇಳುವೆಯಣ್ಣಾ ;
 ನಾ ಬಲ್ಲೆನು ಎಲ್ಲವ ಕಾಣಣ್ಣಾ !
     ಗುದ್ದುವೆ ಅವ್ವನ ದಿನವೆಲ್ಲ !
     ಗದ್ದಲ ಮಾಡುವೆ ಹಗಲೆಲ್ಲ !
 ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ನನ್ನನು ತೋರಿ
 ನಿನ್ನನು ಸಂತೈಸಿರುವಳು ತಾಯಿ !
 ಸಜ್ಜನ ನೀನೆಂಬುದ ನಾ ಬಲ್ಲೆ :
 ಅಜ್ಜನ ಬಳಿ ಹೋಗೈ, ನಾ ನಿಲ್ಲೆ !
 ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ ! ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ !
 ಅವ್ವನು ಬೈವಳು, ಬೇಗೋಡಣ್ಣಾ !

[ಹುಡುಗನು ಏನೂ ತೋರದೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಡನ್ನು
 ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.]

ಹುಡುಗ

ಎಲೆ ಕಾಡಣ್ಣಾ, ಎಲೆ ಕಾಡಣ್ಣಾ,
ನೀನಾದರೂ ತುಸು ಮಾತಾಡಣ್ಣಾ !
ಗಿರಿಯಣ್ಣನ ನುಡಿಯನು ಮೋಡಣ್ಣ
ಜರೆದೆಸೆದನು ; ನೀನೇ ನೋಡಣ್ಣಾ !
ಋಣಿಯಾಗಿರುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆಂದೂ :
ಮಾತಾಡಯ್ಯಾ, ಋಷಿಗಳ ಬಂಧು !

[ಕಾಡು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು
ಮೋಡಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತ
ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.]

ಕಾಡು

ಬಿಡೋ ಬಿಡೋ ನಿನ್ನೀ ನುಣ್ಣನೆ ನುಡಿಗಳ :
ಕಡಿ ಕಡಿ ಎನ್ನುವೆ ತಂದೆಗೆ ಬುಡಗಳ !
ಬೆಂಕಿಯ ಬುಡಗಳಿಗಿಡಿಸುವನು,
ಧಗ ಧಗ ಉರಿಸುವನು !
ಅಂಕೆಯೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಡಿಸುವನು,

ಸೊಬಗನೆ ಕೆಡಿಸುವನು !
 ಸೊಟ್ಟನೆ ಮರಗಳನೊಡಿಸುವನು ;
 ಕಟ್ಟಿಗೆಯಂದದಿ ಸುಡಿಸುವನು !
 ದಟ್ಟನೆ ಎನ್ನನು ಕಡಿ ಕಡಿದು
 ಮಟ್ಟವ ಮಾಡುವರಡಿಗಡಿಗೆ.
 ಕಡಿವರೆ ಹೊರತೂ ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ
 ನೆಡುವರನೊಬ್ಬರ ಕಾಣಲೆ ಇಲ್ಲಾ.
 ಇದ್ದಿಲ ನೆವದಿಂ ಕಡಿವರು ಕೆಲರು.
 ಗೆದ್ದಲಿಗೆನ್ನನು ಕೊಡುವರು ಕೆಲರು !
 ಕದ್ದೇ ಸಾಗಿದರೆನ್ನನು ಕೆಲರು.
 ಸುದ್ದಿಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲುತಲಿಹರು !

[ಪುನಃ ಮೋಡದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಅದನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ]

ಎಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಎಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ ;
 ಸಾಯುತಲಿರುವೆನು ನೀ ನೋಡಣ್ಣಾ !
 ನಾನಿರಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಹೆ, ಮೋಡಣ್ಣ ;
 ನಾನಳಿಯಲು ನೀ ಓಡುವಿಯಣ್ಣ !

ಗೆಲೆತನವೆಮ್ಮದ ಬಿಡಿಸುವರಣ್ಣ ;
 ತಲೆಯೊಳು ಕೆಂಡವನಿಡಿಸುವರಣ್ಣ !
 ಮನುಜರು ಹೋದೆಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಹಾಳು !
 ನೀನಿವನೊಯ್ದರೆ ತಪ್ಪದೆ ಗೋಳು!
 ಎಲೆ ಮೇಘಣ್ಣ, ನಡೆ ಬೇಗಣ್ಣಾ !
 ಮಾತೇನಿವನೊಡನಿನ ಹುಡುಗಣ್ಣಾ !

[ಹುಡುಗನು ದಿಕ್ಕು ತೋರದವನಾಗಿ, ಕಣ್ಣೀರು
 ಒರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ, ಕಡೆಗೆ ಮೇಲೆ
 ತೇಲುವ ಮೋಡವನ್ನು ನೋಡಿ ಪುನಃ ಅಂಗಲಾಚಿ
 ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.]

ಹುಡುಗ

ದಮ್ಮಯ್ಯಣ್ಣಾ ! ದಮ್ಮಯ್ಯಣ್ಣಾ !
 ದಮ್ಮಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ !
 ತಮ್ಮನು ನಾ ನಿನಗಲ್ಲವೆ, ಅಣ್ಣಾ?
 ಅಮ್ಮನ ಮಗ ನೀನಲ್ಲವೆ, ಅಣ್ಣಾ?
 ಹೋಗುವೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ? ಬಾ ಬಾರಣ್ಣಾ;
 ಕೈ ಕೈ ಮುಗಿಯುತೆ ಬೇಡುವೆನಣ್ಣಾ !

ಅಮ್ಮನ ಗುದ್ದುವುದಿಲ್ಲವೋ ಬಾರೋ ;
 ಗದ್ದಲ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲೋ ಬಾರೋ !
 ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆಗಳ ನೋಡಲು ಬೇಕೋ ;
 ಮರೆಯುವ ಪುರಗಳ ನೋಡಲು ಬೇಕೋ ;
 ಗಿರಿಯಾಚೆಯ ನಾ ನೋಡಲು ಬೇಕೋ ;
 ಹರಿಣಾಂಕನ ನಾ ಕೊಯ್ಯಲು ಬೇಕೋ ;
     ಇಷ್ಟೇ ಕೆಲಸವೋ, ಮೋಡಣ್ಣಾ ;
     ಇಷ್ಟೇ; ಇನ್ನೇನಿಲ್ಲಣ್ಣಾ !
 ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ
 ನಾನೂ ಬರುವೆನೋ, ಕೈ ನೀಡಣ್ಣಾ !

[ಮೋಡ ಬಾಲಕನ ಗೋಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ,
 ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿ, ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.]

ಮೋಡ

ಅಳಬೇಡಣ್ಣಾ, ಎಲೆ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣಾ :
 ಕೆಲಸದ ಕಾಲವೋ ನನಗಿದು ಅಣ್ಣಾ.
 ಸಾಗರ ರಾಜನು ಕುಳುಹಿದನೆನ್ನ
 ಗಿರಿ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಗೀಯಲು ತನ್ನ

ವರ್ಷದ ಕಪ್ಪವ, ಕಾಲಕೆ ಮುನ್ನು !
 ಆದರೆ ಮಾರ್ಗದ ಗೆಲೆಯರು ನನ್ನ
 ಹೋಗಲು ಬಿಡುವರೆ, ನೀ ಹೇಳಣ್ಣ ?
 ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಗೆಲೆಯನ ಕೂಡೆ
 ಕೆಲದಿನವಿದ್ದೆನು ಸೊಬಗನು ನೋಡೆ !
 ಆ ಮೇಲೈತರಲಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲರ ಬಾಯೊಳು ! 'ನಿಲ್ಲಿ' 'ನಿಲ್ಲಿ' !
 ಎಲೆ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣಾ, ಮಾಡುವುದೇನು ?
 ನೀನೇ ನೋಡೋ ದಣಿದಿಹೆ ನಾನು.
 ಹೋದರೆ ಬೋರೇಗೌಡನ ಬಳಿಗೆ
 ಮಾದೇಗೌಡನು ಬೈಯುವನೆನಗೆ !

ಸುಖವೂ ಸಾಕು, ಗೋಳೂ ಸಾಕು,
 ನನ್ನೀ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಹಾಕು !
 ಅಂತೂ ಮರೆಯೆನೊ ನಿನ್ನನು, ಅಣ್ಣಾ ;
 ಹಿಂತಿರುಗೈತರೆ ಕಾಣುವೆನಣ್ಣಾ!

[ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದ ಮೋಡದೊಡನೆ ಬಾಲಕನು ಸಹಾನುಭೂತಿ
 ತೋರಿಸಿ, ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಬೇಡಿ, ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾನೆ.]

ಹುಡುಗ

ಎಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಎಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ,
ಹಟ ಮಾಡಿದುದನು ಮನ್ನಿಸು, ಅಣ್ಣಾ.
ನಿನ್ನನ್ನರಿಯದೆ ನುಡಿದೆನೊ, ಅಣ್ಣಾ ;
ನನ್ನಿಯನರಿತೆನು; ನೀನೆನಗಣ್ಣ !

ಹಿರಿಯವ ನೀನೆಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ,
ಅರಿಯದವನು ನಾ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ !
ಅನುಭವಶಾಲಿಯು ನೀ ಮೋಡಣ್ಣಾ,
ಅನುಭವವಿಲ್ಲದವನು ನಾನಣ್ಣಾ !

ಹೇಳೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತುಗಳ
ಕೇಳುವೆ ನಾನಾ ನೀತಿಗಳ !
ಪಂಡಿತ ನೀನೈ, ಎಲೆ ಮೋಡಣ್ಣಾ :
ಪಾಮರ ನಾನೈ ; ದಯೆ ತೋರಣ್ಣಾ !

*

ಆಕರ: ಮೋಡಣ್ಣನ ತಮ್ಮ
ಪ್ರಕಾಶನ: ಉದಯರವಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು

ಮನ ಮಂಥನ

‘ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಹುಡುಗ ನೀನೇ ಆಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ
ಮೋಡಣ್ಣನ ಬಳಿ ಹೋಗಲು ಯಾವ ಉಪಾಯ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ?’

ಕವನ

ಮಿಷಿ ಓದಿಗಾಗಿ

ಬೆಳಗು ಬಾ ಪ್ರಣತಿಯ
ಭಾವ ದಿವ್ಯದೊಡಲಲಿ
ಹೃದಯ ಕಸವ ಗುಡಿಸಿ
ಮುಸುಕಿದ ಕತ್ತಲ ಸರಿಸಿ
ಚೇತನದ ಈ ಬಾಳಿಗೆ.

ಜಡದ ಜಂಜಡಕೆ
ಮುಕ್ತಿಯ ತೋರುವಲಿ
ಪ್ರೇಮದಿ ಸಿಂಗರಿಸಲು
ಶಕುನ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ
ಶುಭ ಸೂಚನೆಯ ನೀಡುತ.

ನಿಸ್ವಾರ್ಥದ ಬತ್ತಿಯಲಿ
ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕಿನಲಿ
ತಿಮಿರ ಮರೆಸಿ
ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಸಾಕಾರಕೆ
ಎದೆಯಾಳದ ಮಂದಿರವ ಬೆಳಗು ಬಾ.

ಹೊಸ ಭರವಸೆಯ ತೈಲದಿ
ನಂಬಿಕೆಯು ಪುಟಿಯುವುದಕೆ
ದಿನಕರನ ಕಿರಣಕೆ ಅರಳಿ ನಿಂತ ಚೆಲುವಿಕೆಗೆ
ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭಾವಳಿಯ ಸೂಸುತ.

ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿ ಅಶೋಕ

(ಆಯ್ದು ಭಾಗ)

– ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ
ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರ
‘ನಣ್ಣ ಕತೆಗಲು’ (ಭಾಗ-3)
ಗ್ರಂಥದಿಂದ ‘ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿ ಅಶೋಕ’
ಎಂಬ ಕಥೆಯ ಆಯ್ದು ಭಾಗವನ್ನು
ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಇಲ್ಲ ಕೂಡಲಾಲಿದೆ.

ಮಗಧ ಭೂಪಾಲ, ಬಿಂದುಸಾರ
ಪುತ್ರ, ಅಶೋಕವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜನು
ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಭಲದಿಂದ ಯುದ್ಧವನ್ನು
ನಡೆಸಿ ಕಳಿಂಗದ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಕೈವಶ
ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಕಳಿಂಗದ ರಾಜ ಸೆರೆಯಾದನು;
ಅವನ ಇಬ್ಬರು ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ಮಡಿದರು.

ಕಳಿಂಗದ ಸೇನೆಯನ್ನು
ನಿರಾಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಗರದ
ಜೀವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಆಜ್ಞೆಪಡೆದ ದಕ್ಷರಾದ ನಾಯಕರು ತಕ್ಕ
ದಳಗಳೊಡನೆ ನಗರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು.

ಎರಡು ತಿಂಗಳ ದಿವಸ ಅವಿರತವಾಗಿ
ಕಾದಿ ಶಿಬಿರದ ನೀರಸ ಜೀವನದಿಂದ ಬೇಸತ್ತಿದ್ದ
ಸೈನಿಕರು ಊರೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ
ಆಹಾರ ಉಪಚಾರವನ್ನು
ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ
ಹೊಂದಿದರು. ಅವರು ನಗರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂಸೆ
ಕೊಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು
ಮಹಾರಾಜನು ದಳವ ಯೂಧಪರಿಗೆ
ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಮುಖ
ಸೇನಾನಿಗಳು ರಾಜನೊಡನೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ
ಕುಳಿತರು.

ವಿಜಯವಾಯಿತೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ

ಸಂತೋಷ ಸೇನಾನಿಗಳು ಅವನ
 ಶೌರ್ಯವನ್ನೂ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ
 ಸಾಹಸವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಂಥ ಯುದ್ಧ
 ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ, ವರ್ಣಿಸಿ
 ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಜನು ಮಧ್ಯೆ
 ಒಂದೊಂದು ಮಾತು ಆಡುತ್ತ, ಅವರ
 ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತ, ಅವರ ಸ್ತೋತ್ರದ
 ಕಪ್ಪವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಹಸನ್ಮುಖದಿಂದ
 ಭೋಜನೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ಭೋಜನ
 ಮುಗಿದು ಸೇನಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
 ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸರಿದರು; ಮಹಾರಾಜನು
 ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆಂದು ತನ್ನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ
 ಆಗ ಅವನಿಗಾಗಿ ಉಪಗುಪ್ತನು ಕಾದಿದ್ದನು.

ಉಪಗುಪ್ತನು ಬೌದ್ಧ ಶ್ರಮಣ. ಅವನು
 ಅಶೋಕನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ ಗುರುವಿನ
 ಧರ್ಮವನ್ನು ಹರಡುವುದರಲ್ಲಿ
 ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಬುದ್ಧನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ
 ಹೇಳಿ ತಾನು ಬುದ್ಧನೇ ಆದನೋ ಎಂಬಂತೆ

ಅವನು ಊಹೆಗೆ ನಿಲುಕದ ಒಂದು ಸಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದನು. ಅಶೋಕನಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿ.

ಮಹಾರಾಜನು ಶಿಬಿರದೊಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಎದುರಿಗೆ ಉಪಗುಪ್ತನು ಎದ್ದು ನಿಂತನು. ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಸೇವಕನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪಂಜಿನ ಬೆಳಕು ಶ್ರಮಣನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಶ್ರಮಣ ಉಪಗುಪ್ತನು ತುಂಬ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಕಂಡಿತು. ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ಊಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಉತ್ಸಾಹದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ, ಸುಖವನ್ನು ನೀಡಿ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಂಡು, ಬಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಇವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಗೋ ಆಯಿತು.

ಅವನು ತಾನು ಪೀಠವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶ್ರಮಣನನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. “ಏಕೆ? ಏನೋ ಚಿಂತೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ?”

ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಉಪಗುಪ್ತನು, “ಮಗಧ ಭೂಪಾಲನಿಗೆ ಜಯವಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಚಿಂತೆ,” ಎಂದನು.

“ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಜಯವಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಚಿಂತೆಯೇಕೆ?”

“ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಸೋತವರ ಪರವಾಗಿ, ಬುದ್ಧ ಗುರು ಗೆದ್ದವರ ಗುರು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಸೋತವರ, ಸಾಯುವವರ ಗುರು ಕೂಡ. ಅವನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಶ್ರಮಣ ಉಪಗುಪ್ತನು ರಾಜನ ಮಿತ್ರನಾದರೂ ರಾಜನಿಗೆ ಜಯವಾಯಿತೆಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.”

“ಸೋತ ಜನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದ ಜನ ಯಾವ ತಾಂದರೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಕಟ್ಟಾಣತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಸೇನಾಪ್ರಮುಖರು ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.”

“ಮಹಾರಾಜನ ಮನಸ್ಸು ದೊಡ್ಡದು; ಅವನ ಉದ್ದೇಶ ದೊಡ್ಡದು. ಆದರೆ ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲರೂ ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲ, ಹಗೆಯ ರಾಜದಾನಿ ಇಂದು ರಾಜನ ಕೈಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ವೈರಿ ಸೇನೆ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರವಾಗಿ ಸತ್ತಿತು. ತಮ್ಮ ಸೇನೆಯ ಮಂದಿ ಊರಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಜಯದ ಜ್ವರ ಇನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕಾಯುತ್ತಿದೆ.”

“ಯುದ್ಧವೆಂದಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಹಜ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಡಬಹುದು. ಹೊರತಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.”

“ರಾಜರು ಯಾವುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತೀರೋ ಅದು ಸಾಧ್ಯ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಗುರುವಿನ ಪ್ರೇರಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ರಾಜರಿಂದ ಬೇರೆಯ ರೀತಿಯ ಮನುಷ್ಯನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವ ಪ್ರೇರಣೆ

ರಾಜರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಬಲ್ಲದು; ರಾಜರು ಅದನ್ನು ಒಲ್ಲೆನೆನ್ನಬಾರದು. ಇಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.”

“ಅದು ಮೂಡುವುದಾದರೆ ನಾನೇನು ಬೇಡವೆನ್ನುವನಲ್ಲ.”

“ಬೇಡ ಎನ್ನದಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಮೂಡಲಿ ಎನ್ನಬೇಕು.”

“ಮೂಡಲಿ; ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ದನ್ನು, ನನ್ನ ಕಿವಿ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು, ರಾಜರ ಕಣ್ಣು ನೋಡಬೇಕು, ರಾಜರ ಕಿವಿ ಕೇಳಬೇಕು.”

“ಏನು ಮಾಡೋಣವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆ?”

“ದಿನವೆಲ್ಲಾ ದುಡಿದು ತಾವು ಶ್ರಾಂತರಾಗಿದೀರಿ. ಆದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಎರಡು ಗಳಿಗೆ ಈ ಸೋತ ಊರಿನ ಒಳಗೆ

ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾದರೆ ನಾನು
ಬಯಸುವ ಭಾವ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಮೂಡುವಂತೆ
ಗುರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.”

“ಆಗಲಿ; ಹೋಗೋಣ.”

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಶೋಕನು
“ಯಾರಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಸೇವಕನನ್ನು ಕರೆದನು.
ಉಪಗುಪ್ತನು ದೊರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, “ರಾಜರು
ನಗರದ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿ
ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು ಎಂದು
ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.
ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಶಯ್ಯೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಒಂದು
ಗಳಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದು ಯಾರಿಗೂ
ತಿಳಿಯದಂತೆ ಎದ್ದು ತಾವು ಶಿಬಿರದ ಹೊರಕ್ಕೆ
ದಯೆಗೆಯ್ಯಬೇಕು. ವೇಷ ಸಾಮಾನ್ಯನಂತೆ
ಇರಬೇಕು. ನಾನು ಜೊತೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆಗ
ನಗರದ ಸ್ಥಿತಿ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ
ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದನು.

ಅಶೋಕನಿಗೆ ಇದು ಸರಿಯೆಂದು ತೋರಿತು. ಅವನ ಸಲಹೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಸೇವಕನು ಬರಲು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನಂತೆ ಅವನು ಶಯ್ಯೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಬಂದು ಶ್ರಮಣನ ಜೊತೆಗೆ ನಿಂತನು. ಇಬ್ಬರೂ ನಗರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪಾಳೆಯದಿಂದ ಹೊರಟರು.

ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆದು ಶ್ರಮಣನು ರಾಜನಿಗೆ, “ತಾವು ಈಗ ವೇಷದಲ್ಲಿ ರಾಜಪದವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ ನಡೆ ನುಡಿಯಿಂದಲೂ ರಾಜವದವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಏನನ್ನೇ ಕಂಡರೂ ಏನನ್ನೇ ಕೇಳಿದರೂ ಅಸಹಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯನಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಬೇಕು,” ಎಂದನು.

“ಎದುರಿಗೆ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆಯಾದರೆ?”

ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಬೇಕು,” ಎಂದನು.

“ಎದರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಗೆ
ತೊಂದರೆಯಾದರೆ?”

“ಹೌದು, ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕು.”

“ನಿಮ್ಮ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಇದು ವಿಸಂಗತ
ಆಗಿದೆಯಲ್ಲ?”

“ಇದು ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ: ಗುರುವಿನ
ಉಪದೇಶ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಿದ್ಧಿಸುವ
ಮುನ್ನ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ ಮನಮುಟ್ಟಬೇಕು.
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.”

ಅಶೋಕನು ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಉಪಗುಪ್ತನು ನಿಂತನು “ರಾಜರು ಈ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ
ಅವರು ನಿಶಾವಿಹಾರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ
ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ
ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಫಲವಿಲ್ಲದ
ಹೋಗುತ್ತದೆ,” ಎಂದನು.

ಅಶೋಕನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಶ್ರಮಣವ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಅವನು “ಒಳಿತು, ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ ನಾನು ಅಸಹಾಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ,” ಎಂದನು.

ಶ್ರಮಣ ರಾಜ ಇಬ್ಬರೂ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು.

ಮಗಧ ಭೂಪಾಲನ ಸೈನ್ಯ ಒಂದು ಹರಿದಾರಿ ಉದ್ದ ಶಿಬಿರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ರಾಜಶಿಬಿರದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಕೂಡದೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಕುಟೀರಗಳು ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದವು. ರಾಜನಿಗೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕುಟೀರಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ದೀಪಗಳಿದ್ದವು. ಜನ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೂ ಊಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, ಆಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ನಗುವ, ಓ ಎಂದು ಕೂಗುವ, ಶಬ್ದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಜನ ಸೇರಿ

ಯಾವುದೋ ವಿನೋದವನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು.
ಶ್ರಮಣನು, “ಜಯವಾಯಿತೆಂದು ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ
ನೃತ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ
ವೇಳೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು
ಗಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ವಿನೋದದಲ್ಲಿ
ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರಕೂಡದು ಎಂದು
ಆಜ್ಞೆಯಿದ್ದಿತು,” ಎಂದನು.

ಮಹಾರಾಜನು, “ಹೌದು, ನಾನು
ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ
ನಡೆಸಿದೇನೆ,” ಎಂದನು.

ತಕ್ಕಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದು ಇವರು
ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅದರ
ಹೊರಗಡೆ ಹೆಣಗಳ ರಾಶಿ ಒಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತು.
ಗೆದ್ದ ಸೈನ್ಯ ನಗರಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದ ದಾರಿ ಇದು.
ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ನಿರಾಶೆಯ ಒಂದು ಆವೇಶದಿಂದ ಕಾದಿದ

ನಗರರಕ್ಷಕ ಮೂಲಬಲದ ಅವಶೇಷ ಇದು.

ಶ್ರಮಣನೂ ಮಹಾರಾಜನೂ
ಹೆಣಗಳ ಮಧ್ಯದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು
ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು.

ಬಾಗಿಲಕಾವಲವನು, “ಯಾರಲ್ಲಿ?”
ಎಂದನು.

ಶ್ರಮಣನು, “ಇದು ಶ್ರಮಣ
ಉಪಗುಪ್ತ, ಬುದ್ಧಂ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛಾಮಿ,”
ಎಂದನು.

ಕಾವಲವನು, ‘ಒಳ್ಳಿತು ಗುರುಗಳೆ,
ದಯಮಾಡಿ,’ ಎಂದನು

ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಒಳಗೆ ಹೋದರು.
ಬಾಗಿಲಿಂದ ಒಳಗಡೆ ನಗರದ ಮೊದಲ ಚೌಕ
ಅದರ ತುಂಬ ಶವಗಳ ರಾಶಿ. ಉಪಗುಪ್ತನು

ನಿಂತನು. ಎಡದಕಡೆ ನೋಡಿದನು. ರಾಜನ
ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಆ ಕಡೆ ಹರಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಒಂದೊಂದು ಹೆಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು
ಅದೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು.

“ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳಲ್ಲಿ ಮಣಿಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ,
ತೋಳಲ್ಲಿ, ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆ ಇದ್ದರೆ
ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿರುವ ದಸ್ಯುಗಳು
ಇವರು,” ಎಂದನು ಶ್ರಮಣ.

ಅಶೋಕನು, “ಹೌದಂತೆ, ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ,”
ಎಂದನು.

“ನಾಳೆ ಈ ಸತ್ತವರ ನೆಂಟರು ಬಂದು
ಕೇಳಿದರೆ....?”

ಮಹಾರಾಜನು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.
ಇವರು ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. *

ಮನ ಮಂಥನ

ಉಪಗುಪ್ತನು ಅಶೋಕ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಏನನ್ನು
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವನು?

ಕವನ

ಮನುಜಮತ ವಿಶ್ವಪಥ

- ಡಾ. ಮಹೇಂದ್ರ ಕುರ್ಡಿ

ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ
ಲಿಂಗಸುಗೂರು, ಜಿ: ರಾಯಚೂರು
ಮೊ: 9483591141

ಜೀವವು ಒಂದೇ, ಜೀವನ ಒಂದೇ
ಮೂಲಭೂತ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು
ಮಾನವ ಕುಲಕೋಟಿಗೂ ಒಂದೇ.

ಭೂಮಿ ಆಗಸ ಒಂದೇ
ನೇಸರ ಚಂದಿರರ ಬೆಳಕೊಂದೇ
ಸೃಷ್ಟಿ ತಾರೆ ಪಂಚಭೂತಗಳು
ಸಕಲ ಜೀವ ಸಂಕುಲಕ್ಕೊಂದೇ.

ಜನನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಒಂದೇ
ಮರಣ ಎಂಬುದು ಒಂದೇ
ಬದುಕಿ ಬಾಳುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು
ಮನದ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗ ಗುಣಗಳೊಂದೇ.

ಕಾಯದ ಆಕಾರ ಒಂದೇ
ನರನಾಡಿಯ ರಕ್ತ ಒಂದೇ
ಕಂಡರೂ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಗಳು
ಬೆಳವ ಅವಸ್ಥೆಗಳು ಒಂದೇ.

ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಒಂದೇ
ಚಯಾಪಚಯ ಕ್ರಿಯೆ ಒಂದೇ
ತಾಗುವ ರೋಗ ರುಜಿನಗಳು
ಪ್ರಾಣಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ.

ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಇರುವಾಗಲೂ
ಮೇಲುಕೀಳಿನ ಹಂಗ್ಯಾಕೂ ತಂದೆ
ಮನುಜರೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ಬಾಳದಿರಲು
ಈ ಜೀವನ ಯಾಕೋ ಮುಂದೆ.

ಭಿನ್ನತೆ ತೊರೆಯಬೇಕು ಇಂದೇ
ಮಾನವ ಕುಲವದು ಒಂದೇ
ಐಕ್ಯತೆ ಮೆರೆಯಲಿ ಜಗದೊಳಗೆ
ಅರಿತು ನಡೆದವರಿಗೆ ಶರಣೆಂಬೆ.

ಕಥೆ

'Zen Story' ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಥೆಯ ಅನುವಾದ

ಮಿಷಿ ಓದಿಗಾಗಿ

ಓದಗಲಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಯಸುವ ಕಥೆ!

ಮೂಲ: ಆರ್ಥರ್ ಡಬ್ಲಿನ್
ಅನುವಾದ: ಶಿಹೊಂ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನಿದ್ದ. ತಾನೊಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಮರಕಡಿವವನು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದ. ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸಮರ್ಥ ಗುರುವಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮರಗಳನ್ನು ಹತ್ತುವ, ಸವರುವ, ಕತ್ತರಿಸುವ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾದ ಒಬ್ಬ ಗುರು ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೆ

ದೊರೆಕಿದ. ಇವನಿಗೆ ಮರಕಡಿವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಗುರು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎತ್ತರದ ಮರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮರ ಹತ್ತಲು ಹೇಳಿದ. ಗುರು ಕಲಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳು ಬಂದು, ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ನಿಂತುಕೊಂಡರು.

ಶಿಷ್ಯನು ಗರಗಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುತ್ತ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಬೊಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿದ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಟೊಂಗೆಗಳನ್ನು ಸವರುತ್ತ, ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತ ಹೋದ. ಗುರು ಒಂದೂ ಮಾತಾಡದೇ ಮೌನವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ. ಶಿಷ್ಯ ಮರದ ತುತ್ತ ತುದಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಸವರಿದ. ಗುರುವಿನ ಸೂಚನೆಗಾಗಿ

ಕಾಯುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಾದ.
ಗುರು ಸುಮ್ಮನೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ - ಏನೂ
ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶಿಷ್ಯ ಇಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ.
ಇಳಿಯುವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತ,
ಸವರುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದ.

ಆಗಲೂ ಗುರು ವಸೌನವಾಗಿ
ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತದ್ದ.

ಶಿಷ್ಯನು ಭೂಮಿಗೆ ತುಂಬ ಹತ್ತಿರದ
ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲು
'ಹುಷಾರ್ ಕಣೋ' ಎಂದು ಕೂಗಿದ.

ಜನಗಳಿಗೆ ದಿಗಲು, ಕುತೂಹಲ.
ಶಿಷ್ಯನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮರ ಏರುವಾಗ ಮತ್ತು
ಇಳಿಯುವಾಗಲೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಗುರು,
ಭೂಮಿಗೆ ಹತ್ತಿರದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು
ತಲುಪಿದಾಗಲಷ್ಟೇ 'ಹುಷಾರ್ ಕಣೋ' ಎಂದು

ಕೂಗಿದ, ಏಕೆ? ಎಂಬುದನ್ನು
ತಿಳಿಯಬಯಸಿದರು.

ಏಕಿರಬಹುದು? ಓದುಗರಿಂದ ಉತ್ತರ
ಬಯಸುತ್ತಿದೆ ಈ ಕಥೆ. *

‘ಓದುಗರಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಯಸುವ ಕಥೆ’ಯನ್ನು
ಶಿಹೊಂ ಅವರು ವಾಚನ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.
ಅದರ ವಿಡಿಯೋ ನೋಡಲು’ ಇಲ್ಲಿರುವ
QR ಕೋಡನ್ನು ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡು.

ಮನ ಮಂಥನ

ನಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಗುರು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ
ಮಾಡಿರಬಹುದು?

ಧ್ವನಿ ಶೈ. ಸಂ. ಕೇಂದ್ರ / ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ / ಪುಟ 39

Story

Zen Story

- Arthur Dobrin

Once there was a student who sought¹ out a teacher so he could become a tree cutter. After some searching, he found a master famous for climbing² and pruning³ trees who agreed to take him on as a pupil.

ಹೊಸ ಪದಗಳು

1. Sought (ಸೌಟ್) - ಹುಡುಕು
2. Climb (ಕ್ಲೈಮ್) - ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತು/ಏರು
3. Prune (ಪ್ರೂನ್) - ಕತ್ತರಿಸು/ಸವರು

One day the master took the disciple to the edge of a village and pointed to a tall tree. Villagers gathered around while the teacher told the student to climb the tree.

Villagers came to watch the lesson. They stood by the master as the student took a saw and shimmied up the trunk, then began to slowly climb higher and higher, pruning a branch here and cutting a limb there. All the while, the teacher stood silently. He didn't utter⁴ a word.

The student reached the top of the tree and pruned it thoroughly.

ಹೊಸ ಪದಗಳು

4. Utter (ಅಟರ್) - ಹೇಳು

He waited a bit for the teacher to shout an instruction. But the master didn't utter a word. So the student began to climb down, repeating the snipping, cutting and pruning. Still nothing from the teacher.

When the student reached the lowest limb, the teacher cupped his hands around his mouth and shouted, 'Watch out!'

Everyone wanted to know why the teacher remained⁵ mute while the student was climbing up and said nothing as he climbed

ಹೊಸ ಪದಗಳು

5. Remain (ರಿಮೇನ್) - ಉಳಿ / ಉಳಿಕೆ

down. Only when the disciple⁶ reached the bottom limb did he tell him to be careful.” *

ಆಕರ: www.psychologytoday.com

ಹೊಸ ಪದಗಳು

6. Disciple (ಡಿಸೈಪಲ್) – ಶಿಷ್ಯ

ಧ್ವನಿ ಶೈ. ನಂ. ಕೇಂದ್ರ / ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ / ಪುಟ 43

‘ಧ್ವನಿ’ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಹಂಚಿಕೆಗಾಗಿ

ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಹಿತಿ:

ಧ್ವನಿ

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ

 # 76, ‘ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ’

3ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,

ಶಿವಗಿರಿ,

ಧಾರವಾಡ 580 007

ಮೊ: 998 666 1055

dhwanitrust@gmail.com

www.dhwanitrust.org

ಗಮನಿಸಿ :

ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಕೇವಲ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರದ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೇ ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸುವುದಾಗಲೀ, ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೀ ನಿಷಿದ್ಧ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಪಾಲಕರು, ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಾದರೆ ಧ್ವನಿ ಶೈ.ಸಂ.ಕೇಂದ್ರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ.